

העלון נכתב על ידי: מנחם ריביץ

להישאר נאמן

עקרונותיו? איך אוכל להכניס לחברה אדם שבשביל נזיד עדשים מוותר על דתו?"

פרשתנו מתחילה עם סיפור המרגלים, ונגמרת בציווי על הציצית. לכאורה אין שום קשר בין השנים, אבל האם באמת הן מופיעות במקרה בקצוות אותה הפרשה?

כאשר מציינת התורה את שמות נציגי השבטים שנבחרו להכנס לארץ על מנת לספק דיווח על המתרחש בארץ המובטחת, מוזכר שמושה מחליף את שמו של יהושע "ויקרא משה להושע בן נון יהושע", ומסביר רש"י שמושה עשה זאת כדי שה' יציל את יהושע מעצת המרגלים. כמו שידוע לנו, לא רק יהושע עמד איתן אל מול עצת רוב המרגלים, אלא גם כלב, שבניגוד אליו לא זכה לברכתו של משה, אלא הלך בעצמו לחברון להתפלל על קברי האבות להצלחתו.

מסביר הרב אלישיב זצוק"ל, שבעוד שעל יהושע היה ידוע שהוא יד ימינו של משה, וכי הוא נאמן כל כולו אליו ואין שום דרך שיצטרף אל המרגלים בעצתם, כלב הראה את עצמו כאחד מהם. על יהושע היה פחד אמיתי שירצו שאר המרגלים להרגו כדי שלא יפריע להם בתכניתם, ולכן משה התפלל עליו והחליף את שמו כדי שה' יציל אותו.

כלב לעומתו הסתיר את מחשבותיו ולא התווכח עם המרגלים, ולכן לא היה צריך לפחד שהם יהרגו אותו, אבל גם הוא עמד בפני סכנה, רק מסוג אחר. כיוון שנחשב לאחד משלהם, השתתף בשיחותיהם ושמע את דעותיהם, הוא עמד בפני הסכנה להגרר אחריהם. אם כן, למה משה לא התפלל גם עליו, כדי שינצל מנפילה לדעות כזב?

מסביר הרב אלישיב שעל הרוחניות של כלב משה לא התפלל כי דבר התלוי בבחירת האדם בעצמו אי אפשר

יהודי אמריקאי חיפש עבודה ונתקל במודעת פרסומת שהציעה את עבודת חלומותיו, משכורת טובה בחברה גדולה ומוכרת, בתחום בו הוא מתמצא. הוא הזדרז להגיש קורות חיים, ולאחר מספר ימים נקבע לו מועד לראיון עבודה. לצערו, הראיון נקבע ליומיים בלבד לפני תשעה באב, בעיצומם של ימי האבל. היהודי התלבט, הרי הוא צריך להיראות במיטבו, אך בימים אלו אסור להתגלח. ועוד הסתפק, שמה אינו רשאי כלל לקיים את הפגישה? שכן חל איסור לסכם על עסקאות בתשעת הימים.

הוא פנה לרב משה פיינשטיין זצוק"ל על מנת לשטוח בפניו את ספקותיו. השיב לו הרב: "מאחר שמדובר במצב של צורך גדול לך ולמשפחתך, אני מתיר לך לסכם את העסקה בתשעת הימים. אבל, אסור לך להתגלח לפני הפגישה, ואדרבה כיהודים מאמינים יודעים אנו ששום מקרה רע לא יארע לנו מקיום מצוות התורה ודווקא ההקפדה והעקביות בשמירת המצוות כהלכה, תשמור עליך שלא תינזק".

היהודי קיבל את דברי הרב, אך לא עמד בניסיון ובסופו של דבר כאשר התארנן לפגישה, לא עמד לו כוחו והוא התגלח לקראתה. הראיון התחיל כמתוכנן, היהודי סיפר על ניסיונו רב השנים בתחום, והמראיין היה נראה מרוצה. אבל לקראת סוף הראיון, הגיעה הפתעה שהיהודי לא ציפה לה. "בקורות החיים כתבת שאתה יהודי דתי שנאמן למצוות דתו. אני אמנם לא מבין ביהדות ובמנהגיה, אבל יש לי חברים שהם יהודים כמוך, ואני יודע שבימים אלו הם לא מתגלחים. אם כן, איך אתה יושב מולי כשאתה מגולח?" היהודי לא ציפה לזה, ובפיו לא הייתה תשובה כשהמראיין המשיך: "אתה החלטת לזנוח את אמונתך ואת מנהגיך בשביל כסף. איך אוכל לסמוך על אדם כזה שמוכר את

שאלת השבוע

ברכות לזוכים בפרשות במדבר ונשא: הרב מאיר שיק והרב החפץ בעילום שמו.

“וְעַבְדִּי כָלֵב עֶקֶב הָיְתָה רֹחַ אַחֲרֵת עִמּוֹ
וַיִּמְלֵא אַחֲרָי וְהִבִּיאֲתִיו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא
שָׁמָּה וְזָרְעוּ יוֹרְשָׁנָה”

מה עם יהושע? גם הוא עמד כנגד עצת המרגלים.

בין הפותרים נכונה יוגרל בעז"ה פרס.

תשובות יש לשלוח למייל 4663MR@GMAIL.COM

של כלב, היא מסתיימת עם עצה להצלה: גם כאשר אתה יוצא מבית המדרש או בית הכנסת, גם כאשר אתה בין אינשי דלא מעליא, תשמור על צורת היהודי שלך!

אנחנו אומרים בכל יום לאחר התפילה "כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות" ההלכות צריכות לשמש לאדם להליכות עולם שיהיה ניכר כיהודי בכל הליכותיו. פירשו חז"ל על הפסוק: "אתהלך לפני ד' בארצות החיים", שארצות החיים זה מקום שווקים, שגם בשווקים וברחובות יהיה ניכר שהוא מתהלך לפני ד'!

ונזכור את המשפט המפורסם: "אם היהודי לא יעשה קידוש, הגוי יעשה לו הבדלה" וכמה הרגיש זאת היהודי שהחליט להוריד את הזקן וחשב שעל ידי כך תבוא לו הברכה...

להתפלל עליו, ועל האדם בעצמו לעמול כדי להצליח בו, ולכן כלב שהיה מוכרח להתאמץ הלך להשתטח על קברי צדיקים בתפילה שלא יגרר אחרי עצת המרגלים. וכאמור הפרשה נגמרת במצות הציצית, מצוה שהגיעה בשכר אמירתו של אברהם אבינו למלך סדום "אם מחוט ועד שרוך נעל" שבזכותה זכינו לשתי מצות: חוט של תכלת ורצועה של תפילין. אך למה אברהם לא הסכים לקבל כלום ממלך סדום? ולמה היה מגיע לו שכר על אימרה זאת?

אברהם אבינו פחד שעל ידי נתינה זאת יווצר לו קשר עם מלך סדום "ולא תאמר אני העשרתי את אברם". ובשכר הימנעותו מיצירת הקשר הזה נתנו לו שכר שיזכו בניו בחוט של תכלת, שעליו כבר אמרו חז"ל: "מה נשתנה תכלת מכל מיני צבעונין(צבעים)? מפני שהתכלת דומה לים, וים דומה לרקיע, ורקיע דומה לכסא הכבוד". הוא זכה במידה כנגד מידה למצוה כזו שעל ידה יכול כל יהודי להתרחק מהרע ולהתקשר לכסא הכבוד. לכן נאמר בפרשת ציצית "וראיתם אותו, וזכרתם, ולא תתורו אחרי לבבכם" כדי שיהיה לכם את הכח הזה להתרחק מן העבירה ולהתחבר לקב"ה.

אברהם אבינו זיכה אותנו בציצית, שעל ידי הסתכלות בה אנחנו יכולים להזכר בכסא הכבוד, ובשעת מבחן להימנע מהעבירה או להדבק במצוה. אומר האבן עזרא בפרשתנו: "לפי דעתי יותר הוא חייב להתעטף בציצית בשאר השעות משעת התפלה, למען יזכור ולא ישגה ולא יעשה עבירה בכל שעה. כי בשעת התפלה לא יעשה עבירה". אנחנו רגילים להתעטף בטלית בתפילה, רגילים להיראות ולהתלבש כיאה לבני מלכים כאשר אנחנו פוקדים את המקומות הקדושים, אך אומר האבן עזרא שדווקא כשאנחנו יוצאים משם אנחנו צריכים להישמר יותר, כי אז הסכנה ליפול יותר גדולה.

כלב ידע שכאשר הוא מתערבב בין המרגלים ונראה כאחד מהם, הסכנה הרוחנית שלו כה גדולה עד שהוא הולך לקברי האבות הקדושים להתפלל שלא ליפול אחריהם בעצתם. על סכנה גשמית אפשר לבקש את ברכת גדול הדור, על סכנות רוחניות אנחנו צריכים להתאמץ כדי לגבור. ואם הפרשה החלה עם המקרה

בשלושה מפגשים של
חצי שעה בלבד
תקבל את הכלים
להשרות שכינה בחיי
הרוח והחומר שלך

מוכן להפוך למקדש חי?
קורס דיגיטלי חדש ילמד אותך איך!

לפרטים והרשמה: 4663MR@GMAIL.COM